

Kiesett a hajtószár a lovasember kezéből, elnémult a versenybírói csengő

Március elsején reggel a tavasz kezdetéről, a kikeletről szóltak a híradások. Aztán a napsütötte délelőtti órán élesen hasított a harmóniába a telefon csengése. Az a mondat, ami akkor elhangzott, lesújtó volt. Mindössze két szó: „Misi meghalt”, azonnal borússá változtatta az addigi hangulatot. Néhány pillanat döbbenet, amíg az ész felfogta a szörnyű hírt, Gyeraj Mihály lovasbarátunk elment közülünk. Tudtuk, hogy súlyos állapotban volt január óta, de mindnyájan reménykedtünk, hogy ebből a betegségből is talpra áll. Hiszen az utóbbi években sűrűn csapkodtak a villámok körülötte, súlyos balesetek, a tavalyi szívműtét után is újra és újra a lovak, a lovaspályák mellett találtuk. A szeretett sportághoz, a lovassporthoz elkötelezettséggel, odaadással ragaszkodott.

Misi bá', ahogy mindnyájan hívtuk - nem a kora, inkább az iránta érzet tisztelet okán - imádta a lovakat. Tenyésztette és versenyeztette kedvenceit. Mind a díjugratásban, mind a fogathajtásban letette névjegyét a Gyeraj Lovastanya, amit ő álmodott meg és szorgos munkával létrehozott. A lovastanya kapuja mindig nyitva állt a lovasbarátok előtt. Büszkén vezette végig vendégeit az istállón bemutatva kedves lovait, vagy az akkoriban született kiscsikókat.

A díjugrató pályák mellett az elmúlt évtizedben többek között Lady, Tündér, Cinkos, Margaréta, Móni nevű lovaiért és lovasaik sikeréért izgult. Nagyon boldog volt egy-egy kiemelkedő eredmény elérésekor, büszkén újságolta a jó hírt, amikor Margaréta, Jován Richárdval kiharcolta a fiatal lovak világ bajnokságán való részvételt.

A fogathajtást ugyanúgy szerette, mint a díjugratást, néhány éve még saját fogatot versenyeztetett. Krucsai János, aki már az égi fogatpályán várja kenyéradó gazdáját, szép sikereket ért el a Gyeraj fogattal. Elkötelezett híve volt a nóniusz tenyésztésének. Maga is szívesen ült bakra, rendezvényeken, fesztiválokon, esküvői menetben mindig megcsodálták szép kiállítású hintóit, gyönyörű lovait.

Folyamatosan képezte magát, felnőtt fejjel ült iskolapadba, elvégezte az edzői tanfolyamot, hogy még többet tudjon segíteni a lovasoknak illetve a lovak kiképzésében.

Gyeraj Mihály a fogathajtó versenyek elismert versenybírójaként, régiós és megyei tisztségviselőként is segítette a lovassportot. Békés megyén kívül a szomszédos megyékben is szívesen látták a zsűriben. Szerettünk vele dolgozni a versenyeken, mert komolyan vette a feladatot, de mindig vidáman, jó hangulatban tudta irányítani a versenyek menetét. Következetes volt, segítőkész és a hajtók barátja. Igyekezett magasabb szintre emelni a megye fogathajtását, szorgalmazta a díjhajtás gyakorlását, a képzés fontosságát.

Kitűnő házigazda és vendégfogadó volt. A messziről érkező lovasok, lovasbarátok mindig szállást és kitűnő ellátást kaptak nála. De otthont adott a téli szezonban a fogathajtók edzésein, baráti összejöveteleinek is.

Békés megye lovastársadalma őszinte részvétellel és tisztelettel búcsúzik Gyeraj Mihálytól.

Nyugodj békében Misi bá', emléked megőrizzük!

Március elsején reggel a tavasz kezdetéről, a kikeletről szóltak a híradások. Aztán a napsütötte délelőtti órán élesen hasított a harmóniába a telefon csengése. Az a mondat, ami akkor elhangzott, lesújtó volt. Mindössze két szó: „Misi meghalt”, azonnal borússá változtatta az addigi hangulatot. Néhány pillanat döbbenet, amíg az ész felfogta a szörnyű hírt, Gyeraj Mihály lovasbarátunk elment közülünk. Tudtuk, hogy súlyos állapotban volt január óta, de mindnyájan reménykedtünk, hogy ebből a betegségből is talpra áll. Hiszen az utóbbi években sűrűn csapkodtak a villámok körülötte, súlyos balesetek, a tavalyi szívműtét után is újra és újra a lovak, a lovaspályák mellett találtuk. A szeretett sportághoz, a lovassporthoz elkötelezettséggel, odaadással ragaszkodott.

Misi bá', ahogy mindnyájan hívtuk - nem a kora, inkább az iránta érzet tisztelet okán - imádta a lovakat. Tenyésztette és versenyeztette kedvenceit. Mind a díjugratásban, mind a fogathajtásban letette névjegyét a Gyeraj Lovastanya, amit ő álmodott meg és szorgos munkával létrehozott. A lovastanya kapuja mindig nyitva állt a lovasbarátok előtt. Büszkén vezette végig vendégeit az istállón bemutatva kedves lovait, vagy az akkoriban született kiscsikókat.

A díjugrató pályák mellett az elmúlt évtizedben többek között Lady, Tündér, Cinkos, Margaréta, Móni nevű lovaiért és lovasaik sikeréért izgult. Nagyon boldog volt egy-egy kiemelkedő eredmény elérésekor, büszkén újságolta a jó hírt, amikor Margaréta, Jován Richárddal kiharcolta a fiatal lovak világ bajnokságán való részvételt.

A fogathajtást ugyanúgy szerette, mint a díjugratást, néhány éve még saját fogatot versenyeztetett. Krucsai János, aki már az égi fogatpályán várja kenyéradó gazdáját, szép sikereket ért el a Gyeraj fogattal. Elkötelezett híve volt a nóniusz tenyésztésének. Maga is szívesen ült bakra, rendezvényeken, fesztiválokon, esküvői menetben mindig megcsodálták szép kiállítású hintóit, gyönyörű lovait.

Folyamatosan képezte magát, felnőtt fejjel ült iskolapadba, elvégezte az edzői tanfolyamot, hogy még többet tudjon segíteni a lovasoknak illetve a lovak kiképzésében.

Gyeraj Mihály a fogathajtó versenyek elismert versenybírójaként, régiós és megyei tisztségviselőként is segítette a lovassportot. Békés megyén kívül a szomszédos megyékben is szívesen látták a zsűriben. Szerettünk vele dolgozni a versenyeken, mert komolyan vette a feladatot, de mindig vidáman, jó hangulatban tudta irányítani a versenyek menetét. Következetes volt, segítőkész és a hajtók barátja. Igyekezett magasabb szintre emelni a megye fogathajtását, szorgalmazta a díjhajtás gyakorlását, a képzés fontosságát.

Kitűnő házigazda és vendégfogadó volt. A messziről érkező lovasok, lovasbarátok mindig szállást és kitűnő ellátást kaptak nála. De otthon adott a téli szezonban a fogathajtók edzéseinek, baráti összejöveteleinek is.

Békés megye lovastársadalma őszinte részvétellel és tisztelettel búcsúzik Gyeraj Mihálytól.

Nyugodj békében Misi bá', emléked megőrizzük!

2012.03.05 Forrás:lovasszovetseg.hu